

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

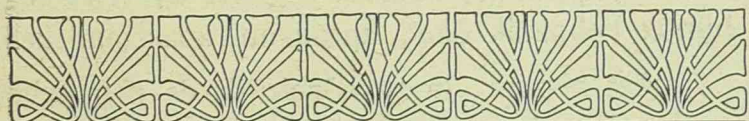
Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

XI. évfolyam.

Szászsebes, 1907. Augusztus 29.

35. szám.

A kincstáriak szolgálati szabályai.

(Vége.)

Hogy végig nézve a zsarnócai m. kir. erdőhivatal által kiadott szolgálati utasítást nem zárkozhatom el az elől, hogy néhány szót ne ejtsek még egyik igen sérelmes kérdésünkről, nevezetesen a nyugdíjazás ügyéről.

A kérdéses szabályzat szerint ugyanis az erdőlegényeknél és szolgálknál az van mondva, hogy ezek csak abban az esetben számíthatnak nyugdíjra, ha altiszti sorba lépnek elő, a mikor is az eddig teljesített szolgálatuk egész mérvében be lesz számítva. Természetes, hogy a két különféle szolgálat közt megszakításnak nem szabad lennie.

Bár az altisztek nyugdíjjogosultságát a »Pénzügyi szolgálati szabályat« tárgyalja s ezt néhány kormányrendelet pótolja, mégis nagyon sok altiszt alig van tisztában azzal, főleg pedig a sötétségben tapogatózik az elhalálása esetére a nejét megillető nyugdíj és a gyermekeknek járó nevelési járulék mérvére nézve.

Az altisztek nyugdíjánál mindenesetre leg-sérelmesebb a mostani 10—10 éves rendszer s ezen okvetlenül segíteni kell az által, hogy a tisztviselők nyugdíjazásánál követett rendszer hozassék be, már csak azért is, mert az altiszt szolgálata sokkal terhesebb és veszedelmesebb

s mindig sűrűbb és korábbi rokkantságot vagy halált okoz.

Az altiszti árvák nevelési járuléka a mostani rendszer és a természetes kíváncsalak mellett egyenesen nevetséges.

Ugyan mint adjon a családfentartó elvesztése által különben is istenverte özvegy abból a 3 koronából, a mennyit egy hónapra kap gyermekének? Ebből az összegből jut egy napra 10 fillér s ebből kell azután a gyermeket ruházni, etetni, gyógykezelteni, iskoláztatni. A lég madarainak védelmére és táplálására rendeletek vannak, egysületek alakulnak, pedig azokra az irás szerint maga az Isten gondol és bár nem vetnek és nem aratnak, mégis megvan a napi táplálékuk. Bizonyosan mostohább sorsa van a mi árváinknak!

A tisztviselők gyermekei nem csak magasabb nevelési járulékot élveznek, hanem ezen kívül gondoskodik iskoláztatásukról a javukra létesített nevelési alap, mely sok száz gyermeknek teszi — nem lehetővé, hanem könnyűvé — az iskoláztatást.

A kétféle árva közt való megkülönböztetés szinte olyannak tűnik fel, mintha az altiszt gyermeke kevesebből is meg tudna élni, mintha élelmezésére sokkal kevesebb élelem is elegendő lenne, pedig ha szigoruan vesszük a dolgot, bizon nem valami tulsok a tisztviselői árvák nevelési járuléka sem és sehogy sem elegendő arra, hogy abból megélhessenek.

Reméljük is, hogy a nyugdíjazás eme igaz-

ságtatanságai már legközelebb megszűnnek s egy jobb és újabb rendszer fog életbelépni.

Tudomásom szerint fizetésünk rendezése már legközelebb végleges rendezés alá esik s a nyugdíjazásnak helyesebb alapokon való rendezése sem késhet már soká s ezért szükségesnek tartottam ezekre a bajokra rövid pár szóban rámutatni.

Nem lehet azonban már elodázni szolgálati pragmatikánk összeállítását sem, a melyben nem csak kötelességeink, de jogaink is félremagya zázhatatlanul körül legyenek írva.

A szolgálati szabályokban mindenekelőtt szabályozandó a föllebvaló és az altiszt közötti viszony s különös gond fordítandó arra, hogy az altiszttel való méltatlan és gyakran emberi méltóságát is mélyen sértő bánásmódnak még a lehetősége is kiküszöböltessék. Mi ebben a tekintetben föltétlenül megkívánjuk, hogy velünk szemben is ugyanaz a bánásmód gyakoroltassék, mint a melyben a vasutaknál alkalmazott altisztek föllebvalóik részéről részesülnek.

El kell végre ismerni azt, hogy a tisztelet mindig viszonttiszteletet szül s ismerjék el azt, hogy a becsületes, szorgalmas, önfeláldozó és egész életét munkaadójának szentelő munkást megbecsülni nem szégyen, hanem erény.

A szolgálat érdeke kívánja meg legelső sorban, hogy az abban szorgalmazatoskodók tekintélye semmi irányban csorbát ne szenvedjen s a föllebvalók humánus és tisztességes bánás-

módja járulhat első sorban ahhoz, hogy az altiszt a köznép s kivált a neki alárendelt munkások részéről megfelelő tiszteletben részesüljön és tekintélye előttük minden tekintetben meg legyen óva.

Azzal nem lehet a dolgot egyszerűen elűtni, hogy az altisztek közt ma még számos az olyan, a ki gondot nem vet emberi méltóságára, hanem a falat kenyérért szívesen megmarad a szolgáltság fertőjében. Annak, hogy ez így van, legelső sorban azok az okozói, a kik az ilyen elemeket beviszik az altishti testületbe. Itt a legfőbb ideje annak, hogy vége szakíttassék annak az áldatlan állapotnak, hogy a jászol és ostor mellett szerzett érdemek altishti állásokkal jutalmaztassanak. Az ilyen elemeket nem szabad többé szaporítani, hanem még ott is, hol a régi bűnök behozták őket, apránként apasztani kell.

Azt hiszem, hogy közeledik és nem lehet távol az ideje annak, hogy a »Szolgálati Pragmatika« kérdése az arra hivatott körökben tárgyalás alá kerül s már most nyilvánítom nem óhaj hanem követelésekép azt, hogy ennél a nagyfontosságú munkálatnál a mi testületünk se mellőztessék, hanem annak egy-két tagja a tanácskozásokhoz behívassék. Van köztünk — Istennek hála — akárhány képzett altiszt, ki az ankéten méltó helyet foglalhat és a tanácskozó bizottságnak figyelmét sok eddig észre nem vett vagy mellőzött dolgokra felhivatja.

Éppen a legutóbbi időben láttuk, hogy a

Szarvas cserkészet.

— Írta: *Tanos Pál.* —
(*A V. L. után.*)
(Folytatás és vége.)

Most jőjj; szarvasok jól bögnek; 10 darab már terítékre jutott; Kaphegy tömve vedégekkel; mi majd hazulról járunk ki. Tudósíts, hogy mikor küldjek érted köcsit. Puskát ne hozz, van itt elég!

Azt hinné az ember, hogy ez távirat, pedig dehogy, levél volt biz' az, csak hogy ezt a szarvasvadászat generalisa, az uradalmi főerdész írta, a ki abban az időben még ennyinek a megírására is csak nagy keservesen szánhatta el magát. Szeptember második felében voltunk, a szarvasbögés főevadjában.

Másnap már célnál voltam. Az utazás fáradalmainak kipihenésére nem sok időnk maradt. Hajnali 3 órakor már indultunk ki a Kaphegy alá; mert a vad, megtérve éjei látogatásának színhelyeiről, már korán, még sötétben iparkodik vissza, föl a csöndes hegységbe, a hol nyugodtan töltheti el pihenő nappalait. A »kavicsgödör«-nél leszállva, már ott találtuk a vezetőket, kik rövid jelentéseiket megtéve, átvették a maguk emberét és indultak neki annak a végtelen erdőségnek. Az én vezetőm, Károly, ott született és nevelkedett abban a rengetegben és ismeri jól nemcsak minden részét, hanem az összes szarvasokat és ezek érdekes genealogiáját is. El is ismerik róla, hogy ő a legjobb vezető a vidéken. Gyors tempóban halautunk eleintén, hegynek össze-vissza, meg nem zavartatva a mind több oldalról, mind sűrűbben és mind közelebből hallatszó szarvas-bögés által. A mit ezen utunkban elriasztottunk, az nem számított; ezek lehettek, mehetek, szarvasok őzek, vagy akármi más. Mert az az erős hangú bika ott fön a hegytetőn, mely már oly sok-

vasuti alkalmazottak szolgálati pragmatikájának összeállításánál igénybe vették nem csak az altisztek, hanem még a munkások közreműködését is, méltán kérdezhetjük tehát, hogy miért ne történhetnék ez meg a mi szolgálati pragmatikánk összeállításánál is és miért képezzünk mi ezen a téren is, mint annyi sok máson megszégyenítő kivételt.

Előre is biztosíthatjuk az irányadó köröket, hogy tudunk olyan kartársakat oda állítani, kik nem válnak szakmának szégyenére s hogy a tanácskozásba való bevonásunknak sem az állam, sem a kincstár, sem föllebbvalóink nem fogják kárát vallani!

K.

Vadász-kaland.

— Elleste egy turista. —

(Folytatás és vége.)

De most már bármiképpen végeznem kell a nekibőszült mackóval. Egy hatalmas tuskó akadt a kezembe s nagyokat sujtottam vele az állat fejére, míg elalélt, azonban mégis tehetetlenül álltam vele szemben. . . Az élet még nem vándorolt ki belőle, s ekkor is egymagam nem bírom hazavinni. Ha pedig itt hagyom, elvánszorog; ha agyonütöm, akkor meg esetleg mások teszik rá a kezüket. Legjobb, ha így, féléletben marad.

. . . Leoldtam a kutyám láncát az oldalomról s óvatosan a mackó nyakába vettem. Aztán szépen

szor menekült meg a halált okozó golyótól volt az én vezetőm célja.

A legérdekesebbet, a legérdekesebbet akarta általam legelőször is terítékre juttatni. Elmondotta, hogy mily ügyetlenek voltak azok az urak, a kiket ő már éveken át annyiszor vezetett erre a kitanult vén szarvasra. Az egyik ezért, a másik azért nem juthatott lövéshez, vagy hibázta el a szarvast, a mikor legszebb lövésre állott; többnyire mind csak úgy remegett, félig halálra vált attól a nagy vadászláztól, a mely a szarvasnak csak hallatára is elfogta őket. — Csak az a láz ne támadna azokban az urakban, vagy csak nekem volna szabad lőnöm! — tette hozzá nagyott sóhajtv.

Egy osztagvonalhoz értünk a hegy tövében, a melynek fonsíkján a világ legszebb zenéje hangzott szüntelen, jobbról-balról minduntalan elbódította magát egy szarvas, a melynek szavára, hol ide, hol oda rohanva, rekedt ordítással válaszolt a térség ura, az a hatalmas vén bika, mely féltvén a maga előtt terelt háremet, bősztlen hívta ki harcra a rálánál gyengébb

odavezettem egyik fához s megkötöttem. Ugy engedelmeskedett a jámbor, mint egy kezes bárány. . .

Dani bácsi fölényesen nézett végig a hallgatóságon.

— No, hát mit mondott a kabai asszony?! — kiáltotta.

Az egyhangú feleletre aztán röviden így fejezte be:

— Másnap reggel nagy büszkeséggel hoztuk be a fiammal a mackót. Hatalmas egy állat volt, úgy, hogy csudájára jártak. A lánc még a nyakán lógott, — hiszen láttátok? . . .

Helybenhagyóan bólogattak az urak, s a vendégnek se jutott eszébe tamáskodni a hatvanon felüli öreg ur személyes bátorságában. . .

— De mondd el a többit is, Kukuj bácsi, — nógatta a fiatal telekkönyvvezető.

— Ezt már rád bízom, öcsém, ugyanis értesz a lóditáshoz, — replikázott foghegyről Dani bácsi.

— Jó. — egyezett beie az előbbi — de azután ne tagadj. . .

Dani bácsi felelet helyett ravaszul mosolygott.

— A vén kujon — így kezdte az előbbi — nagy hüinóval adta tudtára mindenkinek, hogy medvét lőtt. Az oroszok abban a hitben élnek, hogy a medve epéje igen hasznos kura a heptika ellen. Nosza meg is lepték Dani bácsit, hogy adjon epét, amit ő adott is — jó pénzért. Valóságos patikává lett a háza és csodálatosképpen a medve-epe kifogyhatatlan volt, mint a mesebeli olajos korsó — persze a mészárosától szerezte be a hires orvosságot, aki el nem tudta képzelni, hogy mire kell Kukujnak a sok marhaepe?

. . . Mi azután rájöttünk nemcsak arra, hogy már néhány kilónyit adott el a medveepéből, de arra is: hogyan csapta be a szegény ruténeket. Két bögrébe tette az epét s ha jött az orosz: megkérdezte, hogy férfi, avagy nő számára kell az orvosság? s eszerint taksálta, . . . Vagy huszonöt forintot árult k₁

vágytársakat. Jaj annak, a mely helyt állott neki. Mert a mély csendben lehallatszik hozzánk az imént kezdődött páros viadal. Mint az acél, oly tisztán csattognak az összeütközött agancsok; egy-egy mély bődülés, hosszabb csend és csakhamar reá újra az agancsok csattogása. . .

Ezt a vad harcot kell kihasználnom, ha a kínálkozó jó szerencsét elszalasztani nem akarom. Könnyen lehet, hogy mind a két bikát leteríthetem. Nem megyek, hanem futok föl a hegynek. Mi az most nekem? Nem fáradság, hanem gyönyör, mely minden érzékemet fogva tartja. De a tüdő fölmondja a szolgálatot; egyszer csak elfulladok egészen s meg kell kapaszkodnom, hogy el ne essem; mellem zihál, a sziv zakatol, az erek mintha szét akarnának pattanni és elsötétedik előttem a világ. . . Jó egy pár perc telik bele, mire újra magamhoz térek és folytathatom nagy lassan az utamat. De e közben elmúlt odafönn az a háború is; a gyöngébb bika megfutott s csak az a hatalmas halatja még az ő diadalordítását.

a marha-medveepéből s még tán ma is folytatná a patyikus mesterséget, ha egy paciense váratlanul itt nem hagyja ez árnyékvilágot . . .

Dani bácsi kelletlenül feszengett a székén és ismételten azt a bizonyos kabai asszonyf emlegette.

— Hiába akarod a dolgot elcsavarni, az öreg Kukujt mégis csak te küldted a másvilágra — évődött vele a baromorvos.

— Mit értesz te ahhoz — mormogott kicsinylőleg Dani bácsi.

— Meg aztán ha így is volna a felesége az oka, mert asszonynak való epét kért, azt hitte, hogy az olcsóbb . . .

Nagy hahota s még zajosabb pohárcsöngés követte ezt a mentőkörülményt, s eközben az is kipattant, hogy Dani bácsit engesztelésül két szál viaszgyertyát küldött az elhunyt koporsójára, minek honorálásaképpen a »társaság« tagjai, mintha összebeszéltek volna — heteken keresztül is köszöntötték Dani bácsit:

— Dáj Bozse, Kukuj! (Adjon Isten!) s ezt követték a jámbor rutének is — maguk sem tudták miért?

Igy jutott nemes Osváth Dániel a Kukuj névhez. Éds nem is tiltakozik a predikátum ellen . . .

Vadászati dolgok.

Az uhu táplálásáról. Az uhunak, mint afféle hussal táplálkozó orvmadárnak, eltérőleg a maggal táplálkozó egyéb szárnyasoktól, nincsen begye, melyben a lenyelt táplálék a továbbszállítás céljából alkalmas módon megpuhíttatnék; nincsen hártás gyomra, melynek mirigyeiből az emésztés elősegítésére

szolgáló nedv kiválasztódnék; az uhunak egyszerűen csak torokgaratja és zuzája vagyis valódi emésztőgyomra van, s az elnyelt falatok a torokgaraton át közvetlenül ebbe jutnak és itt puhíttatnak meg; innen történik a tápérték felhasználása s illetőleg az értéktelen rész továbbszállítása. Ámde a gyomor nedvei a szőrt és a tollat nem képesek föloldani s továbbszállítani, hanem azt emésztetlenül kiszorítják a gyomorból ugyanazon az uton, melyen az oda bejutott; s innen van az, hogy az uhu öklendezik és hogy a lenyelt állati toll és szőrtestrészeket kihányja. Erre az öklendezésre és hányásra pedig föltétlenül szüksége van az uhunak; ezt táplálkozási szerveinek berendezése, egyéni természete megköveteli; hogy aztán miért? ez persze természeti titok ugyan; azonban feltehető az, hogy szüksége van a gyomor belső szervezetének a savaknak nagyobb mennyiségben való kiválasztódására a további emésztési folyamat céljából, és így az uhunak öklendezni és hánynia egészségi szempontból föltétlenül szükséges.

Miért is, ha uhunk kedves előttünk, ha azt gondos kezelésben akarjuk részesíteni, akkor nemcsak attól ovakodjunk, hogy uhunk állott, dőghust ne kapjon táplálékul, de azon legyünk, hogy uhunk szőrös és tollas táplálékhoz jusson. Az azután, vajjon eme szőrös és tollas táplálék egér, patkány vagy házi nyul-e, veréb, galamb vagy varju-e? Az már mindegy-uhunk e tekintetben nem válogatós, de legyünk azon is, vérengző természetének istápolása végett is, hogy neki lehetőleg élő jóságokat is juttassunk.

Ilyen elbánás mellett uhunk jól táplált, jó erőben levő és hosszasan használható lesz.

A vadászatról szóló törvény 38-ik §-ában éviutelt kivételes intézkedés életheléptetése, a tiltott vadarulás korlátozása céljából. M. kir. belügyminiszterium 807—1905. III. sz. idevonatkozó rendelete következőleg hangzik:

— Nem baj, megkapjuk mi ezt — sugja nekem Károly és magyarázza az ő csálhatatlan hadi tervét.

És rátérve egy cserkélőuttra, szépen, lassan, óvatosan mászunk föl a hegynek, a hol ritkábban ugyan már, de még mindig hangzik a bögés. Ez a cserkészés igazi módja. A tulsok tuz megboszulja magát.

Az előbbi sötétség már helyet engedett ekkorra annak a homályos szürkületnek, mely jóval megelőzi a nap keltét s a mely legalkamasabb a cserkészésre. A mikorra odaérünk a szarvasunkhoz, kivilágosodik annyira, hogy biztosan löhetek. Oly nesztelenül haladunk kaucsukbockorainkban a tisztára söpört ösvényem, hogy a saját lépéseinket sem halljuk. De ez az ösvény nem jó irányba vezet bennünket, mert rajta tovább menve, szél fölé, kerülnénk, nekünk pedig föltétlenül szél alatt kell maradnunk. Nincs más mód, le kell térnünk az utról. Tehetjük, mert a gyér bokrok között, a hol vagyunk, a dus éjjeli harmat nemcsak a levelest áztatta meg, hanem az elhullott ágacskákat is

megpuhította. Kijutottunk egy nagyobb tisztásra, a melynek közepe táján kellett a mi szarvasunknak lennie. De hogyan közelítsük meg itt minden takaró nélkül? Térdig ér a tisztáson az avar, mely a fekvő, a csuszó-mászó embert jól eltakarja. Tehát csuszunk, mászunk, négykézláb, hason, nehéz puskával a kezünkben, jó száz lépésnyire. Csak az tudja, hogy ez mit jelent, a ki már próbálta. De hát sikerült ez is minden baj nélkül. Magam előtt látok, a legjobb lőtávolságban egy csapat vadat, a mint nyugodtan legelik az első napsugaraiban csillogó harmatos füvet; csak a vezértehen nem legel, hanem vigyáz, örködik, szimatol folytonosan. De a bika nincs közöttük. Hol van, hová lett, mert bizonyos hogy itt kell lennie. A nap már fölkel, a bika bögésére nem számíthatok s így csakis szememre támaszkodhatom. Közvetlenül a tisztás szélén legelő tehéncsapat mögött kezdődik a sűrű csallós itt-ott egy-egy kis tiszta folttal. Itt, ebben a sűrűben kell lenni a bikának. Meglőhetném innen, ha láthatnám. De nem látom sehol; pedig, ha kényelmetlen

„Ezennel elrendelem, hogy a ny-i járás egész területén a vadak adás-vétele és szállítása a vad jogos szerzését igazoló bizonyítványok előmutatása mellett történjék. Ily igazolványul szolgálnak az eladóra vagy szállítóra nézve azon vadászati terület tulajdonosának vagy bérlőjének vagy pedig ezek megbízottjának az illetékes községi elöljáróság által láttamozott bélyegmentes bizonyítványa, kitől a vad szereztetett. A bizonyítványon megjelölendő a vad faja, neme és mennyisége. Miről a vármegye közigazgatási bizottságát előtidézett felterjesztése csatolmányainak visszazárása mellett a további intézkedések megtétele végett azzal értesitem, hogy erről a kereskedelemügyi m. kir. miniszter urat is értesítettem.

Budapesti vadpiac. Fodor Károly jelentése a vadpiacról. Budapest központi vásáresarnok. Vad aránylag más évekhez képest csak kevés érkezik, különösen kifejtett nagy nyul és őzben, továbbá szarvasokban van hiány és így ezen vadak jelenleg minden mennyiségben kitűnő árak mellett helyezhetők el. Fogoly felhozatal kielégítő; fácán szintén kevés érkezik. Ma a következő árak vannak érvényben, nagybani eladásnál: Szarvas 80–90 fill. vadsertés 70–100 fill. őz 160–180 fill. kg.-ként. Nyul nagy 300–360 fill. kisebb sül-dő 200–220 fill. db.-ként. Fogoly 260–300 fill. Fácán 500–600 fill. páronként. Tekintettel a mostani meleg időjárásra ajánlom a beküldendő vadakat jól kihűlt állapotban szállítani.

Uri vadorzók. A vadorzást ugylátszik nemcsak a szegény néposztály üzi, hanem akadnak uriemberek is, akik eme anyagi haszonnal is járó szenvedélynek hódolnak. A francia lapok mostanában közölték Rénardnak, a Hubertus Club titkárának panaszait, aki orvvadászok vakmerőségéről majdnem hihetetlen dolgokat mond el. A francia vadászati jog ugyanis nincsen annyira megszigorítva, mint a magyar, mert ott 25 fran-

kért az egész ország területén lehet vadászni, kivéve az ugynevezett „chasses gardées“-kon, a föntartott területeken. Az alacsony díj következtében azután annyira megritkult a vadállomány, hogy Franciaországban csak elvétve lehet valamely szebb példányhoz jutni és így a vadorzás sem igen fizeti ki magát. A „fentartott területek“ azonban a gondos őrizet következtében annál inkább bővelkednek a nemes vadakban, csak-hogy az odavaló bejutást nagyon megnehezítik a magas kőfalak, vagy a szurós drótkerítések. A vadorzókat azonban ezek az akadályok sem ijesztik vissza attól, hogy szerencsét próbáljanak. Ezek az emberek ugyanis mint a Hubertus-Club titkára mondja, egy kitűnően szervezett testületet képeznek, amely testület titokban és a legnagyobb ügyességgel működik. Manővereket leginkább úgy rendezik, hogy a fentartott területre — néhány nappal a nyilvánosan rendezett vadászat előtt behatolnak, éjszaka ejtik el zsákmányukat, amelyet a közelben várakozó automobilra raknak és mintegy 50–100 kilométerre a helyszínétől egy kis állomáson feladnak és Parisba küldik. Megesik, hogy az automobil a vadőröknek ugyszólván az orruk előtt robog el szédületes gyorsasággal. Ezekről a vakmerő vadászokról, mint a „Matin“ írja, a francia földművelésügyi minisztériumnak is tudomása van, ahol azt is tudják, hogy rajtaesipés esetén a kirótt magas pénzbüntetést nem a rajtakapott vadorzó, hanem a szövetség fizeti be helyette.

Hasznos tudnivalók.

A légy és a tej.

Most, hogy benne vagyunk már a »légy-szezonban«, nem fölösleges tejes gazdáink figyelmét felhívni arra, hogy a tehenészet legyeire figyelmet fordítsanak.

fekvő helyzetemből csak valamennyire is felemelkedhetném, valószínűleg megpillantanám valahol. Csak hogy ezt nem szabad megkockáztatnom, mert az öreg tehén folytonosan figyel. Nincs más mód, meg kell várnom, míg a tehenek tovább vonulnak s majd csak kijön a bika is utánok, abból a sűrűből. De meddig fog ez tartani, mennyi mindenféle történhetik még addig, a mi előlem az egész csapatot elriasztani képes? Néha egy madár neszezése is elég erre, különösen, ha mint most is, a vezértehén ugylis gyanakszik.

Aztán a vadászlázt ugyan már régóta nem érzem, de az izgatottság ellen én sem vagyok vértézve. És éppen most nagyon is érzem, hogy szinte tűrhetetlen helyzetemben mindnagyobb izgalom vesz rajtam erőt. De im, zörren, mozdul a sűrűség!, „A látócső egészen közelembre hozza azt a helyet. És már látom a szarvast is. . . keresztben áll felém az egész testével. de a nyakát és a fejét s így az agancsát is teljesen eltakarja egy sűrűleveles bokor. A testalkatáról is látom ugyan, hogy bika. . . meglőhetném így fektem-

ben is, minden nagyobb igazodás nélkül; de nem, nem lövök így még se, nem löhetek, míg az agancsokat nem látom; izgatottságomban csalódhatom, lehet az tehén is és én annak a szégyennek, gyalázatnak nem tehetem ki magamat, hogy bika helyett sutát lövök! Várok tehát inkább, míg egy újabb mozdulatánál meglátom az agancsot is; hiszen a legrosszabb esetben majd kijön ez a bika a tisztásra, a hol most már biztos zsákmányommá válik.

De addig olyan helyzetbe is kell jutnom, hogy biztos lövést is tehessek. Puskát, látcsövet letéve, tenyereimre támaszkodom: . . . előbb az egyik, majd a másik lábamat huzom szép lassan magam alá és óvatosan kuporgok a magas fűben fölfelé; de az a fű nem annyira magas, hogy a fejem s talán a vállam is, ki ne látszanék belőle. A folytonosan figyelő vezértehén meglátta azonnal az új pontot . . . rám néz szüntelen . . . s én most már nem is mozdulhatok. . . még a puskáért se nyulhatok, mely pedig egészen a kezem mellett fekszik. Az állapot renekvül válságos.

A gyakorlatban t. i. úgy áll a dolog, hogy erősebb védekezés dacára is a legyek ezrei árasztják el a fejő sajtárt, még inkább a gyűjtő, szűrő és fölöző edényi s nemcsak hogy kellemetlenek a munkásokra s állatokra, hanem még erős felidézői a tej elszennyesedésének, romlásának, a fogyasztó egészsége veszélyeztetésének.

Mert éppen a védekezés az istálló elsötétítésével, légvonatfelidézéssel stb. míg egyfelől nem mindig lehetséges, sőt nem is mindig tanácsos, másfelől többnyire kevés sikerű is: kell, hogy a légyirtásra is áldozzunk valamit.

Nem ismeretlen, hogy a »Magyar Mezőgazdák Szövetkezete« egy kitűnően működő légyfogót jutányos áron forgalmaz, abból kellő készletet rendelni s alkalmazni tehát tanácsos; azonban ha valaki ugyanezen szövetkezettől légyfogó enyvet rendel s avval ócska újságpapírokat bemázol és azon helyeken, melyeken a légy tömegesen rajzik, felaggat, nemkülönben célt érhet, ha az avval való vesződést nem unja, mert azokon az újságlapokon is ezrei ragadnak meg a légynek s elégethetők. Szóval, ne feledjük hát a legyet.

Homoki takarmánynövények. A könnyű, fehér homoktalajon a nyulzapukán, a biborherén kívül a homoki borsó, szöszösbükköny és homoki lucerna termesztése ajánlható. A biborhere azonban csak a jobb minőségű, tápanyagokban nem szegény homoktalajokon termeszthető sikerrel. A könnyű fehér homoktalajon a homoki borsó és szöszösbükköny termesztésének felkarolása nagyon helyénvaló lesz. A homoki borsó korán tavasszal vetendő zabbal keverten s pedig kat. holdanként 80 kg. borsó s 25 kg. zabkeveréket számítva, mely 20–24 cm. sortávolságra vetendő. A szöszösbükköny vethető ugyan tavasszal, tavasi rozsszal keverten, de igazi előnye őszi vetésében áll; korán őszzel, szeptember hó első

felében őszi rozsszal keverten ($\frac{2}{3}$ rész bükköny, $\frac{1}{3}$ rész rozs) a rendes gabonastávolságra elvetve korai avaszi zöldtakarmányt ad, mely szükség esetén zsombolyázható, vagy szénává is szárítható. Homoki lucerna magja sajnos, a magkereskedőknél nem kapható. Ezen név alatt forgalomba hozott lucerna nem az igazi homoki lucerna s így ennek termesztése ezen oknál fogva nem ajánlható.

A tenger óriása. Nem valami állat ez, hanem a legóriásabb bálnánál, vagy özőnvizelőtticsodaszörnyénél is nagyobb és erősebb szörnyeteg: a legújabb angol hadihajó. A World című újság érdekes statisztikai adatokkal igyekszik szemléletes képet adni e hajó-óriásról, a Dreadnought-ról és rengeteg gőzgépeinek erejéről, a melyeknél nagyobbát, erősebbet még ember nem épített. A hajó fölfegyverzése a tűzér-ségi felszerelés már szinte a lehetőleg szélső határon van. Az angol tengerészek meglehetősen aggodalommal is várják az első nagy lövőpróbát, mert csak ezen válhat el, hogy a számításnak megfelelően kibírja-e a hajó váza azt a rengeteg lökést, a melyet az egyik oldal ágyuinak egyszerre adott tüzelése okoz? A hatalmas páncélosnak, — a melyet különben megfelelő volta esetén több hasonló követ — oly erős a tűzér-ségi felszerelése, a milyen egyetlen uszó várnak sem volt eddig. Kilenc tizenkéthüvelykes (egy hüvelyk = 25.4 milliméter) ágyu van mindegyik oldalán. Egy ilyenágyu csöve ötvenhárom láb hosszú (több mint tizenhat méter) és egyetlen lövése mintegy ötvenezer tonna erejű lökést ad a hajónak. Az egyik oldal egyszerre való tüzelése tehát több mint

Az a bika pedig még mindig ott áll mozdulatlanul. Most már szívesen rálőnék, ha a puská a kezemben volna. Sőt most már kétségtelen előtttem, hogy kell tehát kockáztatnom, hogy a puskát fölvegyem s célzohassak. Az egyik kezemre támaszkodva, a másikkal megfogom a fűben fekvő puskát és emelem lassan, szinte gondolatnyi közelítéssel, magamhoz. De a vezértehén már dobbant a lábával s megugrik, vele a többi és velük a bika is. A tisztáson rohanó tehenekre még lőhettem volna, de az én szarvasomat többé nem láttam. A sűrűben menekült el.

Izgatottan, kedvetlenül, boszusan ballagtam visszafele; s ez volt az oka, hogy egy másik bika, a melyre pedig, ha vigyázva megyek, lőhettem volna, szintén lövés nélkül mehetett el.

Vadász-sikerekkel ezuttal nem dicsekedhettem. Mert az, a mi már a második napon megesett velem, a régi tapasztalt vadászszal, hogy hogyan lőttem meg az erős bika helyett a gyöngye kis — borjut, a mi miatt még Károly is röstelkedett, pedig ő ugyan nem

jelehetett róla: s az, hogy a körülöttem mindenfelé jelentkező hatalmas agancsárokra még csak a puskát se süthettem el, végre is meg kellett elégednem annyival, hogy elkeseredésemben az utolsó napon egy »sneider«-t lőjlek: bizonyára nem olyan eredmények, a miknek kiszinezésére hajlanhó lehetnék . . .

* * *

De ez az utolsó nap mégis a legnagyobb élvezetet nyújtotta.

A Kaphegy legmagasabb pontjáról néztem a világot; azt a szép világot, a mely nekem legkedvesebb. Ott láttam ugyanis magam alatt körös-körül az egész Dunántúlt a leáldozó nap tündöklő sugarai által megaranyozva: a Vértes sötét hegyeit s időbb, a Bakony fölött, híres Mátyusföldjét; amodább Kemencsalja terület el előtttem hosszan, hosszan, és mint amaz is, beleveszve a nagy végtelenségbe. Tulnan Zalamegye regényes várhegyei olvadtak a kékelő Balatonba, a melynek csillogó sávján átsiklott a multat kereső Somogyba, a hol már mint érett férfi vívtam meg nehéz tusáimat a nyomoruságos étellel . . .

Ezt a helyet volt legnehezebb elhagynom . .

négyszazezer tonna erejű. Hogy mekkora erő ez arról fogalmat nyerünk, ha megtudjuk, hogy ennyi erővel egy teljes huszemeletes amerikai felhőkarcolót a levegőbe lehetne emelni. A löveg maga is egy normális magasságu embernek a válláig ér és kilencedfél mását nyom. Ez a rengeteg súly lövéskor az ágyúcső száját óránként kétezer angol mérföldes sebességgel hagyja el, a mi annyit jelent, hogy ha ezt a sebességét változatlanul megtartaná, akkor másfél óra alatt átröpülne Európából Amerikába. Ha pedig az összes ágyúk energiáját egy lövegre lehetne koncentrálni, akkor ez az ágyugolyó egy óra és huszonnégy perc alatt megkerülné a földet. Az egyik oldal egyszerre adott tüzelését annyira megérzi a nagy acélkolosszus is, hogy teljesen meginog és oldalra dől. Ez azonban nem volna különösebb baj, mert számításba lehet venni. Van azonban olyan erő, a mely nagyon veszedelmes, mert előre számításba venni nem lehet. Ez a löveg által okozott hirtelen levegőnyomás-változás és levegő-örvénylés. A löveg ugyanis egy másodpercig tartó levegőüres teret okoz, a melybe aztán a környező levegő hirtelen betódul és örvénylést a csőszájánál kisebb méretű ciklont okoz. Ha aztán a kilenc löveg egyszerre és többszörösen tüzel, ezek a ciklonok összegyűlnek és teljesen kiszámíthatatlan levegőmozgást okoznak. Az ilyen mozgásnak pedig óriás ereje lehet. A kisebb Hibernia hajónál megesett, hogy ilyen levegőáramlás az ágyukat kiszakította a leerősített talpukról és csunya pusztítást okozott a fedélzetén. Hogy mi történik a Dreadnought fedélzetén az ágyutornyokkal, ha a szomszéd lövegek folytonos tüzelést kezdenek, azt előre meghatározni nem lehet.

Ki találta föl a puskaort? Eddig csak azt a kifejezést használták gyakran az emberek: ez sem találta volna föl a puskaort, ha valakinek a szellemi képességeit akarták megbecsülni; de most azon veszedkednek az angolok és németek, hogy ki találta föl igazán a puskaort. Az bizonyos, hogy már Svare Bertalan előtt is ismeretes volt és az arabok, sőt indusok évezredek előtt ismerték, de nem alkalmazták úgy, mint a német szerzetes fölfedezése után. Már 222-ben Krisztus születése előtt Afoka budha király rendeleteiben ez áll: Tüzijáték és mindenféle égi csoda, a mi nyilván csak valami robbanó porra vonatkozhatik. De a régi hindu époszokban, a Mahabaratában és Ramajánában is hasonló kifejezések fordulnak elő, és ezek az époszok már a Krisztus előtti második évezredek-ből valók. De hiszen a görögök történetéből is tudjuk, hogy Arkimedesz görög tüzzel ijesztette az ellenséges táborra és Oppert. német tudós, a ki nem engedi a szerzetes érdemeinek elvitatását, azt állítja, hogy mind az előtte ismert robbanó tűz nem egyéb, mint görögtűz, a melynek semmi köze sincs a puskaorhoz.

H I R E K.

Megostromolt plébánia. Vöröstó bakonyi községből írják: Szent István napja előtt való éjjel a vöröstói plébániát szolgáló legényekből és telkesgazdák fiaiból álló mintegy huszonöt főnyi tömeg megtámadta. Bottal, vasvillával és kővel fölfegyverkezve, döngették a plébánia kapuját; s már-már a kapun és kerítésen átmászva bejutottak a plébániai udvarra, a mikor Gyöngyösy Lajos dr. plébános éjjeli nyugalmaiból fölzavarva, fegyverrel a kezében kiment az udvarra, a mire a támadók megfutamodtak. Rövid idő múlva újra vissza tértek és a plébánia előtt megállva, az udvarra követ dobáltak, a plébánost és házinépét pedig gyalázó szavakkal illették. Ez az ostromállapot éjjeli 11 órától éjfélutáni 1 óráig tartott. A plébánia szomszédságában lakó tanító is fegyverrel a kezében virasztotta át az éjszakát. Egy idő óta szombat és vasárnap este csak a plébános éjjeli nyugalma zavarták a fölbérelt szolgáló legények és egyes családok fiai, most már a plébános személy- és vagyonbiztonsága ellen is törnek. Nyilván bosszu műve az egész. A vöröstóiaknak ugyanis fáj, hogy a tavaly két okleveles tanítóval szemben megválasztott oklevél nélküli tanítót az egyházi hatóság állásában nem erősítette meg. Fáj továbbá nekik, hogy a jelenlegi okleveles tanítójuk hátralékos járandóságának megfizetésében a közigazgatási hatóság elmarasztalta őket. S mindezekért egyedül csak a plébánost okozzák. A vizsgálat folyik.

Rabló cigányasszonyok. Vakmerő rablásról hoz hírt a táviró Hajduböszörményből. Minap este Rubinstein Menyhért kereskedő feleségét, a mig a gazda a templomban volt, két cigányasszony megtámadta a lakásán, megkötözte és teljesen kifosztotta. Elvittek ötszázötven korona készpénzt, azonkívül sok arany- és ruhaneműt. A csendőrség nyomozza a tetteseket.

Megőrült az oltár előtt. Szabadkáról jelentik: Lusitz Jakab ludas-pusztai plébános már régebb idő óta súlyos idegbajban szenved. A minap már beteg állapotában annyira megfélejtkezett magáról, hogy egy hívőt gyónás közben inzultált. Most azután a szerencsétlen lekipasztort, miközben misét mondott, meglepte az örület. Ugy vitték el erőszakkal az oltártól, később pedig beszállították egy szanatóriumban.

Új kincstári fürdő. A kincstár mint lapunknak írják, megvásárolta Ránkfűred fürdőt, melyet 160.000 korona költséggel újonnan berendeznek. Az idegen forgalom föllendítésére vasutat fognak építeni Kassától Ránkfűredig.

Halálos villámcsapás. Trecsénből táviratozzák: Sunarsák István és Jendrisek János turzófalvi zsindefaragók műhelyébe belecsapott a villám s mind a két embert megölte.

A tengerbe dobott rendőr. Karlopagóban Miletics Ferencz rendőr tetten ért négy tolvajt és be akarta őket kísérni a rendőrségre. Utközben a tolvajok megragadták a rendőrt, megkötözték a lábát és bele-dobták a tengerbe. A rendőr a tengerbe veszett, A csendőrség vízzgálatot indított és csakhamar kézreke-ritette a tetteseket: Desics Antal, Miletics Károly, Sto-jaz János és Ptocsnik Károly csavargókat. A rendőr holttestét még nem találták meg.

Fölrobbant tüzijáték. Rómából jelentik: Bau közelében Capussoban a múlt hét péntekjén, fölrob-bant egy nagy csomó tüzijátékhoz szükséges robbanó anyag. A tüzijátékot a bucsura készítették elő. A sok robbanó holmi szállítás közben egy kocsin explodált, a melyen Romano tüzoltó és három gyermek volt. Az explozió mind a négyüket darabokra tépte s a közel-ben az összes ablakokat bezuzta. Tíz ember könnyebb sebet kapott.

Tömeges cápairtás. ST.- Thomasból Nyugat-Indiából írják: A st.-thomasi öböl egyik legnagyobb baja, hogy hemzseg benne a cápa s így a türhetetlen hőség dacára sem lehet a tengerben fürödni. A tik-kasztó hőségben két néger mégis a tengerbe vetette magát, de alig pár pillanat alatt elnyelték a cápák. Egyik amerikai iskolahajó mérnökének támadt az az ötlete, hogy a szörnyetégeket dinamittal irtja. Egy ho-rogra, melyet ujnyi vastag vasból kovácsoltak, öt font szalonnát erősítettek s a szalonába dinamitpatront rejtettek, mely villanyos árammal volt összekötve. A csalétket ezután erős kötélén eresztették le a vízbe. Alig pár perc múlva egy tizenkétfőlé hosszú cápa set-tenkedett a falat körül, de alig kaptá be a szalonnát, irtózatossá erővel repült szét a feje. A geniólisan kie-szelt cápairtó tíz nap alatt nyolc cápaóriást ölt meg. A fényes eredmény után a hajómérnök megpróbálta azt, hogy csakis villamos árammal végezze ki a cápa-kat. A csalétket tartó horgonyt a hajó dinamógépével kötötték össze. Nem telt bele sok idő, mikor már egyik szörnyeteg dühösen ráncigálta a szalonnát. A mérnök 200 woltos áramot bocsájtott a horgonyba de ennek hatása csak az volt, hogy a cápa veszettül csapkodta a vizet. Csakis 750 woltos áram ölte meg, amikor egyenesen, mint egy gyertya emelkedet ki a tengerből, hogy holtan zuhanjon vissza. A benszülöttek diadalmamórral vonszolták ki a partra, hogy ünnepi lakomán fogyasszák el, kárpótlásul a fölfalt két em-bertársukért.

A bossz. Makóról táviratozzák: Bruttyó Mihály makói gazdának hosszabb idő óta sok haragosa volt. Minap a makói vásárou jó áron eladott néhány serrést s azután baráiatval betért egy korcsmába ál-do-mást inni. Éjfélig mulatozták ott, majd hazamentek. Másnap reggel Bruttyót az ntszéli árokban holtan találták. Megállapították, hogy szíven szúrták. Pénze és órája érintetlen volt tehát világos, hogy csakis boszúról és nem rablógyilkosságról lehet szó. A rendőrség a nyomozást megindította. Barátai, a kikkel

mulatott, azt mondják, hogy mikor hazamentek, Bruttyó rosszulétről panaszkodott s ezért elvált tőlük, hogy egy rövidebb uton hamarabb haza jusson.

Szerkesztői üzenetek.

Tóth Joáchim urnak, Facset. Az aláírt nyilatkozatot vettük s a jelentkezőket az időközben szórványosan beérkezett néhány más kartárral együtt lapunk jövő számában fogjuk közölni. A szervezkedésnek teljesen megbízható és helyes utra való terelésével most foglalkozunk s azt hisszük, hogy ebbeli tervezetünk mindenkit teljesen ki fog elégíteni s annak alapján remélhető, hogy az ügyet a kartársak az eddiginél nagyobb lelkesedéssel fogják felkarolni és megtehetjük a boldogulás felé való elhatározó lépést.

A kiadóhivatal postája.

Nagy Sándor urnak, Felsőbánya. A 2 korona beérkezését köszönettel nyugtázzuk. **Was Kovács József** urnak, Öcsesánád. A címet helyesbítettük. **Mayer Ferenc** urnak, Zajk. A 2 koronát javára jegyeztük. **Boros Sándor** urnak, Lankóc. A 4 koronát megfelelően szétosztottuk. **Kiss Imre** urnak, Mező-Livádia. A beküldött 2 koronával szeptember végeig van előfizetve. **Kiss Pál** urnak, Vizakna. Mindkét küldeményt köszönettel vettük. Előfizetése ezzel folyó évi szeptember hó végeig van rendezve.

Pályázati hirdetmény.

Erdőőrök, akik már fenyőfa kihasználásánál al-kalmazva voltak, a magyar nyelvet szóban és írásban, a román nyelvet legalább szóban bírják, alulirottaknál állandó alkalmazást nyernek, a hová pályázók ajánla-taikat is küldjék be.

Jósikatelep, 1907. július 27.

Kalotaszegi erdőipar részvénytársaság
Erdőhivatala Jósikatelepen,
(Kolozsmegye.)

3-4

»VADÓR«

1-5

című Hönig-féle tankönyvet bármely mennyiség-ben megvesz lapunk szerkesztősége.

Burger Frigyes

gyógyáru és illatszer üzlete
KOLOZSVÁR, Mátyás király-tér 10.

Vásárol a legmagasabb napi áron: **Anyarozsot, ezerjófűvet nadragulya levelet-gyökeret** és minden másnemű gyógyfüvet. Felvilágosítással szívesen szolgál.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint. —

XI. évfolyam.

Szászsebes, 1907. Augusztus 29.

35. szám.

RÉGIPÉNZEK

aranyból és ezüsből jó árban megvétetnek. **Schmideg Alfréd**, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1–16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

s eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés s a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmivelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítotott 1847.

Brauswetter János
Szegeden.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórás, főtallalója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Haering Ede

természetráji tánszergyáros

SZEGED

Csemegi uca 5 és 7 szám.

Elvállalja mindenféle állat művészies
kitömését felelősség mellett.

Nagyobb vadászszobák berendezésére,
tropheák, szőnyegek és reliefképek készítésére
vállalkozik. Praeparálásra alkalmas vadat a
legjobb áron megvesz, esetleg más praepa-
rátummal becserél. Árjegyzéket kívánatra
ingyen és bérmentve küld.

Vadakat a következő áron vásárol:

Vadmacska . 4-6 koronáig	Vaddisznó súly szerint.
Borz . . 4-6 „	Galamb 0.80-1 koronáig
Vidra . . 10-20 „	Tuzok . . 8-10 „
Róka . . 3-6 „	Erdei szalonka 2-2.40 kor.
Medve nagyság szerint.	Daru . . 6-12 koronáig
Mókus . . 1 kor.	Vadlud . . 2-3 „
Mogyorós pele 1 „	Vándor sólyon . 2 kor.
Földi kutya . 1-2 koronáig	Sas . . 3-10 koronáig
Szarvas nagyság szerint.	Keselyű . 10-12 „
Ózbőr . . 3-5 koronáig	

A gyár a Délmagyarországi Közművelő-
dési Egyesület védnöksége alatt áll.

Megrendeléseket elfogad a Szent-István Tár-
sulat is, Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28.

Sürgöncim: **Haering, Szeged.**

Egyenruhákat
Egyenruházati cikkeket
Polgári ruhákat
Fehérneműt

Fegyvereket és töltényeket

A legjutányosabb árak mellett legjobb minőségben készít

BLUM SÁNDOR

udvari szállítója Ő Felsége a perzsa császárnak, I. Péter szerb királynak és Wladimirovits orosz császári nagyhercegnek.

Budapesten

Váci utca 15.

Erdőtiszteknek nemkülönben erdőaltiszteknek előnyöst részletfizetés kedvezmények

Nagyobb megrendelés esetén kívánatra mértékek felvétele végett a cég egy szabása sajtát költségén bárhova elküldi

Arjegyzéket és mintákat ingyen küldök.

Vidéki megrendelésekre kiváló gond lesz fordítva. Legkisebb megrendelést is szívesen eszközölök. Meg nem felelő áru a cég költségén visszaküldhető.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés

! Forradalom!

a fegyver technika terén.

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom** az összes rendszerű fegyvereknél rögtöni lökészenlétet és egy szersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kassal beállított rögtönzővel**, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot.

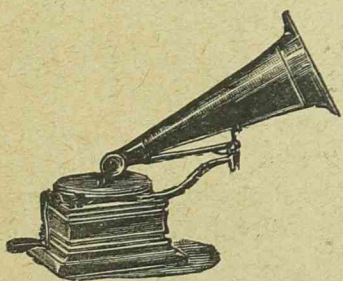
Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű három fegyverekben 2-8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve

Magyar levelezés!

Magyarország legolcsóbb és legjobb beszerzési forrása
beszélőgépekben.

A beszélőgép színházatzenét, hangversenypótol!

Kérjen lemezjegyzeteket!

Beszélőgépek, kaphatók már 3 ft. 50 kr-tól följebb. Hitelképes egyéneknek **részletfizetésre is!**

10.000 uj Férfi- és női ének. Karének, Cigány, Katonazene, Hangszerszólók. Különlegességek stb.

Legkedvezőbb lemez csere! Ingyen Odeon és Olympia lemezek.

Kérjen ingyen árjegyzéket.

Levelezés minden nyelven.

Szenzáció! Megjelentek a kétoldalu angyalos erdeti Gramophon

Tóth József

Gramophon-nagykerekedő
Szeged, Könyök-utca 3a sz

Előnyös vadártékesítés!

Szarvas, dām vad, vadsertés, őnyul, fogoly és egyéb lött vad értékesítését minden mennyiségben elvállalom a legmagasabb árak mellett.

Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

TILLER MÓR ÉS TÁRSA

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLITÓK
BUDAPEST, IV. Váci-utca 35.

A legrégibb és legnagyobb egyenruházati intézet.

A nagyméltósági földművelésügyi m. kir. ministerium 70542 magas rendeletével az erdő-igazgatóságoknak ajánlva.

Erdészeti- és erdő altiszti

egyenruhákat, egyes egyenruhadarabokat és mindennemű felszerelési cikket ajánlunk kitűnő mesteri szabás és ízlés teljes kiállításban.

Fehérneműek- és harisnyák óriási választékban.

Fegyverek- és töltényekből állandó nagy raktár.

Polgári ruhák

a legjobb magyar- és angol szövetekből elsőrangú szabászok közreműködése mellett készülnek.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők megrendelések és nagyobb megrendelés esetén kívánatra saját költségünkön egy szabást küldünk a mértékek felvétele végett.

Árjegyzéket és mintákat

ingyen és bérmentve küldünk és vevőink kényelmére bármely cikket készséggel beszerzünk. Meg nem felelőt visszavesszünk.

Husliszt

legolcsóbb erőtápszer kutyák, baromfi és fának részére.

A folyton friss minőségű és soká eltartható ezen huslisztból 5 kilogram bérmentesített postai szállítással 3 korona 24 fillérbe kerül s tápértéke megfelel 20 kilogrammnyi jó nyershus táperejének. 68% fehérnye tartalom biztosítva.

Zoubek Róbert

1. sziléziai erőtakarmánygyára.

Teschen. (Szilézia).